

Kraków
Uniwersytet Jagielloński
Biblioteka

PRACOWNIK DROGOWY

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCYALISTYCZNEJ

CENA PRZEMIERA WY:
We Lwowie miesięcznie 100 Mk., a dostawą do domu 125 Mk., na prowincyi 120 Mk., za granicą 250 Mk.

CENA OGŁOSZEŃ:
Ogłoszenia miejscowe i zmieszane i wiersz ogólny 10 Mk., Nadzwyczajne 20 Mk., Reklama 25 Mk., Na pierwszej kolumnie 30 Mk., Przed kolumną 40 Mk., Po kolumnie i komisarzaty 50 Mk., Brakne ogłoszenia za każdy wyraz 4 Mk.

Gala stronica 10.000 Mk., pół stronica 5.000 Mk., cała stronica pierwsza (z podwójną kolumną) 20.000 Mk., jedna kolumna na pierwszej stronie 10.000 Mk. — Paski na kolumnach tekstowych po cenie „Kurierów”.

Ogłoszenia na niedzielę i święta o 50 proc. drożej. (Numerzy Dziennika Lud. są bezpłatne.)

Miesz. Red. i Adm. Lwów, Sykstuska 21. — Tel. Nr. 24.

Cena pojedyn. egzempl. na całym obszarze Polski **8 Mk.**

KRAK.: LUD. SPÓŁDZIELCZEGO TOW. WYD. CZEK P. K. O. Nr. 142.176. REDAKTOR NACZELNY: ARTUR W. NAUSNER

Nowa nota Cziczetina.

Francusko angielskie targi.

WARSZAWA, 4. 6. (Tel. wł.). Z Berlina donoszą: Napięcie francusko - angielskie zwiększa się z powodu sprawy bliskiego Wschodu.

Francya chce zrobić Anglii ustępstwo w sprawie Górnego Śląska na rzecz Polski.

Rząd rosyjski tłumaczy się.

NOTA CZICZERINA.

WARSZAWA, 4. 6. (Pat.). Biuro pras. ministerstwa spraw zagr. komunikuje:

W odpowiedzi na notę ministerstwa spraw zagr. Rosji sowieckiej przesłał następującą depeszę:

Ks. Sapieha, minister spraw zagranicznych Warszawy. Wskutek starannych dochodzeń, wszczętych w celu wyjaśnienia słuszności powtarzanych zarzutów, podawanych w Pańskich depeszach, odnoszących się do rzekomej działalności naszych władz miejscowych, sprzecznej z zasadami traktatu ryskiego, jestem dziś w możności oświadczyć Panu, że z całą pewnością zostało ustalone, iż wymieniony lwów brał udział w organizacjach bojowych, skierowanych przeciwko armii i rządowi polskiemu w okresie działań wojennych między Polską a Rosją. Mogę Pana zapewnić, że organizacja ta przestała istnieć z chwilą ukończenia wojny pomiędzy tymi dwoma krajami. Co się tyczy lwów, to jeszcze przed tym terminem został usunięty ze swego stanowiska, zapewne z powodu przestępstw, i od tej chwili nie znajduje się on w żadnych stosunkach pośrednich

albo bezpośrednich z naszym rządem. Obecnie nie został utworzony żaden nowy oddział wojskowy w częściach republik sowieckich, sąsiadujących z Polską, w szczególności nie została utworzona żadna grupa komunistyczna ani żaden oddział litewski albo białoruski. Odnośnie informacji co do rzekomych formaty są rezultatem pomyłki lub nieporozumienia i nie odpowiadają rzeczywistości. Rząd rosyjski ma bezwzględny i szczery zamiar zachowania ściśle i wiernie zasad traktatu zgodnie z jego literą i duchem, oraz szczegółowe wykonanie wszelkich zobowiązań z niego względem Polski wypływających. Właśnie w celu rozwoju w tym duchu przyszłych stosunków pomiędzy dwoma narodami, obywatel Krachan został delegowany przez rząd rosyjski w charakterze przedstawiciela pełnomocnego do Warszawy, gdzie, ufamy głęboko, dziękując jego przychylności do ustalenia wzajemnej przyjaźni i dobrego sąsiedztwa szczęśliwie nawiązanego pomiędzy Polską i Rosją.

Komisarz ludowy do spraw zagranicznych Cziczetina.

Polska na międzynarodowej arenie.

Wobec bezpłodności dyplomatycznej na arenie międzynarodowej, polskich czynników rządzących, wobec braku linii wytyczonej w polityce sąjmu, wreszcie wobec rozterki gospodarczej wewnątrz państwa, w której samolubstwo znacznie jest społeczeństwu bliższe, niż potrzeba publiczna, co przejawia się w przerażającym budżecie państwowym, a za tem idzie coraz gwałtowniejszy spadek waluty polskiej, należy zwrócić uwagę na znamienny artykuł p. Jana Kucharzewskiego, znanego publicysty, który wysłany przez biuro propagandy zagranicznej do Szwajcaryi, publikuje dziś swoje spostrzeżenia.

Rewelacje te zamieszczone w warszawskim „Tygodniu polskim” otworzyć usiłują oczy społeczeństwu na groźne odosobnienie Polski w opinii prawie wszystkich państw, narodów i warstw społecznych, że na drodze do tej izolacji jest Francya, tak, że zachodzi obawa, czy i dla tego państwa sojusz z Polską stanie się niemożliwy.

Zacytujemy dwa ustępy z tego znamiennego artykułu, o którym nie można powiedzieć, aby w swym pesymizmie był przesadny.

O stosunku sąsiadów do Polski pisze:

Polska ma przeciwko sobie swych sąsiadów:

Niemców, Czechów, Rusinów, Rosyan, Litwinów, Ma przeciwko sobie w najżywniejszych dziś sprawach spornych Anglię i Włochy i opinię publiczną większości krajów neutralnych: krajów skandynawskich, Holandyi, większości Szwajcaryi, od pewnego czasu Hiszpanii. Ma przeciwko sobie wszystkie bodaj siły międzynarodowe, nawzajem zresztą na innych polach zwalczające się, lecz w nieprzychylności dla sprawy naszej zgodne: wszystkie trzy międzynarodówki socjalistyczne, II-ga, II-ga i pół III cia, międzynarodową akcyę wolnomularską, żydowską, rosyjską, i to zarówno bolszewicką, jak i od czasu pokoju ryskiego, solidarną przeciw nam akcyę całej emigracji przeciwbolszewickiej rosyjskiej; międzynarodową akcyę protestantów, wytaczających przeciw nam oskarżenia przed Ligą Narodów i przed rządami państw protestanckich; ma przeciwko sobie nareszcie, o ile wnieść można z głosów prasy katolickiej Zachodu, opinię większości świata katolickiego, wówczas, gdy chodzi o konflikt Polski z Niemcami, Litwą, a nawet Ukrainą. Ta potęga niechęci, jaką budzi odbudowana Polska, nie jest bynajmniej współmierna, ani z naszą potęgą państwową, bardzo jeszcze wątłą, ani z naszymi istotnymi winami, wobec tych wszystkich, rzekomo uciśnionych i krzywdzonych przez nas narodowości wyznań i sił międzynarodowych. Pokażna jednak część winy naszej narodowej złożyła się na to krytyczne położenie międzynarodowe.

A dalej u tegoż autora czytamy:

Zamiast Ligi narodów Towarzystwo narodów.

WARSZAWA, 4. 6. (Tel. wł.). Z Paryża donoszą: „New York Herald” donosi: W Waszyngtonie zebrał się reprezentanci wszystkich republik amerykańskich celem omówienia sprawy usunięcia się od Ligi narodów i wstąpienia do towarzystwa narodów, proponowanego przez Hardinga.

Prasa paryska twierdzi, że w razie przeprowadzenia tego zamiaru, Liga narodów będzie pogrzebana a wpływ Anglii otrzyma śmiertelny cios.

— 000 —

Konwencja między Rumunią a Jugosławią.

WARSZAWA, (tel. wł.) 4. czerwca. Rumuński minister spraw zagranicznych Take Jones-

cu wyjechał do Belgradu, dla zawarcia z Jugosławią konwencji militarnej i gospodarczej.

180 miliardów marek długu towarowego za granicą

WARSZAWA, 4. 6. (Tel. wł.). Dług towarowy Polski za granicą wynosi 180 miliardów marek. Z tego należy się Ameryce 153 milionów dolarów, Fran-

cy 543 milionów franków, Anglii 23 milionów funtów szterl., reszta należy się Włochom, Belgii, Norwegii i Holandyi.

Nr. 0.722.558.

WARSZAWA, (Pat.). Wygrana miliona padła w dniu dzisiejszym na nr. 0.722.508.

St. Grabski jedzie do Paryża.

WARSZAWA, Dziś wyjeżdża do Paryża w związku ze sprawą G. Śląska przez sejmowej zagr. p. St. Grabski.

„Dla świata najważniejszym kryterium wartości państwa jest jego sprawność gospodarcza.

W tym względzie egzamin Polski wypadł fatalnie.

Zaniedbaliliśmy systematycznego informowania świata o naszej wartości gospodarczej.

Bogactwa naszej ziemi zostały zareklamowane, ale przez sąsiadów i ci sąsiedzi uprzedziwszy nas, przeprowadzili układy o bogactwa naturalne ziemi polskiej z mocarstwami świata, lub prowadzą je w tej chwili. Odbywa się zawczasu rozbiór ekonomiczny Polski, motywowany naszym niedostępnym...

Ta droga straciłszy Zagłębie karwińsko-ostrowskie na rzecz Czechów, grozi nam strata Górnego Śląska na rzecz Niemców, Ukraina układa się z Anglią o bogactwa starej ziemi Kazimierza Wielkiego, Litwini bogactwem puszczy jagiellońskich i innym popierają swe fantastyczne rewindykacje. Dochodzi do tego, że p. Benesz, w wywiadach z dziennikarzami francuskimi, otwiera handel naftą galicyjską i Zagłębiem krakowskim, jako domniemany współkuzyn tych terenów. Polska wśród tych przetargów, stanowiących podstawę do ustalenia słupów granicznych w Europie środkowej i wschodniej, przesuwają się jak cień ubiegłej epoki, przemawiający językiem anachronicznym, patrzący z rozpaczą na swe podjęte prawa, bezsilnie grożący, miotający skargi i obelgi dookoła, apelujący do jakiegoś nieistniejącego trybunału sprawiedliwości, którym chyba nie jest genewska Liga Narodów, wzywający imienia koalicji i zhorzczający jej, jak gdyby najbardziej koalicyjni politycy zachodu nie położyli już krzyża na tym obumierającym tworze”.

Wobec tak straszego obrazu, jakże karle są przetargi warszawskie o teki, jak straszliwa zbrodnia jest gra intryg, gdy chodzi o wysunięcie najdzielniejszych ludzi na posterunki dyplomatyczne, aby nie utracić tego, co jeszcze do uratowania pozostało.

Polska klasa pracująca męczeństwem i potokami krwi okupiła państwową wolność narodu, odrzuca od decydującego wpływu na rozbudowę państwa, patrzy dziś przerażona jak się jej dzieło wali w gruzy, bo wzięli je w opiekę ci, co frymarczyli majątkiem i imieniem narodu, a i dziś rozdrapać chcą to, co wysiłek drugich zdołał utworzyć.

Ale proletaryat nawet po przegranej wal-

W MARYSIENCE I KOPERNIKU tragedya Szekspira — w 5-ciu wiekich aktach p. t. — **HAMLET** Królewicz duński

Dla każdego inteligentnego człowieka, przedewszystkiem zaś dla młodzieży widowisko, którego pominąć nie wolno.

ce nie rozpacza, bo wierzy w trwałe ucieleśnienie swoich ideałów. Nie utracił też wiary w Polskę prawdziwie ludową. Ujmie też jej losy

w swe ręce, aby ją uczynić prawdziwie wolną, wśród wolnych narodów.

Niemiec za przyłączeniem G. Śląska do Polski

GDANSK, 4. 6. (Pat.). „Danz. N. Nachr.“ dowiadują się, że znany górnośląski magnat hr. Opersdorf odbywa obecnie w Paryżu z wpływowemi osobistościami liczne konferencje w sprawie przy-

znania Polsce G. Śląska. Między innymi odbył konferencje także z Briandem i byłym ambasadorem francuskim w Berlinie Cambonem.

—cdo—

SYTUACJA BOJOWA.

BYTOM, 4. 6. (EE.). Radio. Komunikat z 3 brzo. Na odcinku północnym ataki nieprzyjaciela odparto. Powstańcy zdobyli przytem 3 karabinów masz., 170 ręcznych, i 80.000 naboju. Nieprzyjaciel stracił wielu zabitych i rannych. Na odcinku środkowym toczą się forsowne walki. W rejonie Januszkowic nieprzyjaciel przekroczył Odrę w sile 2 kompanii; po krwawej walce zmuszono go do cofnięcia się na lewy brzeg rzeki. Na odcinku południowym prócz słabego ognia artylerji i karabinów maszynowych — bez zmiany.

—cdo—

FALSZYWE INFORMACJE NIEMIECKIE.

GDANSK, 4. 6. (Pat.). Tutejsza prasa niemiecka rozszerza wiadomości o starciach między powstańcami polskimi na G. Śląsku oraz wojskami francuskimi i angielskimi, oraz o coraz liczniejszym pojawianiu się na G. Śląsku regularnych wojsk polskich.

—cdo—

ENDECYJA BRONI KOMUNISTÓW.

WARSZAWA. (tel. wł.) 4. czerwca. W kołach politycznych wywołało sensację wystąpienie „Gazety warszawskiej” w obronie posła Łańcuckiego. „Gazeta Warszawska” napada na posłów Żuławskiego i Barlickiego, którzy podczas mowy Łańcuckiego na piątkowym posiedzeniu wołali do niego: „Pan Łesz” — a marszałek nie przywołał ich do porządku.

—cdo—

Z Sejmu.

WARSZAWA. (Pat.) 4. czerwca. Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu głosowano nad sprawą organizacji Izby kontroli. Poprawkę p. Osieckiego, że prezesa Izby kontroli mianuje prezydent, nie na wniosek marszałka, lecz na wniosek prezydenta ministrów odrzucono 107 głosami przeciwko 52 a natomiast przyjęto poprawkę p. Dubanowicza, że wniosek taki ma pochodzić od całej rady ministrów. Następnie całą ustawę przyjęto w drugiej i trzeciej czytaniu.

P. Sikora przedstawił sprawozdanie komisji rolnej o projekcie rządowym ustawy w sprawie utworzenia państwowego banku rolnego. Rozprawę odroczone.

Przystąpiono następnie do wniosku nagłego Z. L. N. w sprawie zastosowania ustawy z 18. grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom. Nagłość wniosku, po uzasadnieniu jej przez p. Czetwertyńskiego przyjęto a wniosek sam odeślano do komisji wojskowej i rolnej.

Obradowano następnie nad nagłością wniosku PPS. w sprawie krwawych zająć w Zagłębiu Dąbrowskim

Przemawiali w tej sprawie tow. Arciszewski, minister spraw wewnętrznych Skulski oraz p. Łańcucki. Ponieważ w czasie głosowania nad nagłością okazał się brak kompletu w Izbie marszałek zamknął posiedzenie naczynając następną na najbliższy czwartek na godzinę 4 po południu.

OTTON BAUER.

Paury w rewolucji.

(W streszczeniu).

„Republika sowiecka nie może już liczyć na szybkie zwycięstwo rewolucji światowej”, — mówił Lenin na ostatnim zjeździe bolszewików. Kapitałisci tryumfują.

Wynika z tego, że sam Lenin rezygnuje z nadziei przełamania światowego panowania kapitału i w konsekwencji uzasadnia wprowadzenie na nowo wolnego handlu zbożem; wydanie skarbów ziemi rosyjskiej kapitalistom zagranicznym; pokoju z Polską i zaniechanie rewolucyjnej polityki w Azji przedniej.

Podobnie jak to już działo się w historii i tymrazem klęska na polach walki była źródłem rewolucji. Objęła ona tylko kraje zwyciężone; w krajach zwycięskich władza klasy panującej ostała się niezłamana.

Ale i w obrębie krajów zrewolucjonizowanych natrafia rewolucja na straszliwą przeszkodę. Jest to

sprzeczność między miastem a wsią.

między przemysłem a rolnictwem; między robotnikiem a chłopem, o które rozbija się siła rewolucji. W Rosji mógł proletaryat wyzyskać bunat chłopstwa przeciw jeszcze nawpół feudalnemu ustrojowi agrarnemu, by zagarnąć władzę państwową; ale gdy tylko chłop zniszczył resztki feudalizmu, owaładnął ziemią obszarników, gdy oświadczył na swym gruncie jako wolny właściciel; narodził się — jak okazuje przywrócenie wolnego

handlu zbożem, — władzy państwowej powstałej z proletaryatu, swoją wolę, mocą nieprzeciętnego swego biernego oporu. W Europie środkowej, rewolucja zastała chłopstwo konserwatywne, ożywione duchem kapitalistycznym. Burżuazja miejska zbyt słaba, by sama mogła oprzeć się naporowi proletaryatu upatrywała w włościanstwie silnego sojusznika przeciw rewolucji proletaryatu. Tu zamierzenia rewolucyjne rozbiły się o wspólność interesów klas posiadających w mieście i na wsi.

Rewolucja zburzyła w Europie wschodniej na wpółfeudalny ustroj własności rolnej i wprowadziła chłopską własność prywatną. Zburzyła w Europie środkowej nawpółfeudalne monarchie militarne i ustanowiła republiki burżuazyjne. To wszystko stanowi oczywiście postęp oibryzmi; ale to nie jest socjalizmem. Lenin sam przyznaje, że nie można spodziewać się szybkiego pokonania potęgi kapitału. Nie dziwi te ly, że kapitałisci tryumfują.

A jednak tryumf ich zawczasny. Obejrzmy się tylko po świecie kapitalistycznym! W Anglii strejkują górnicy w kopalniach węgla, ponieważ właściciele tych kopalń nie są w stanie zbyć węgla; w Austrii nędza węglowa tamuje wszelkie życie gospodarcze. Przemysł tekstylny Anglii, Ameryki, krajów neutralnych wyrzuca na bruk dziesiątki tysięcy robotników; ponieważ w spiechlerzach gromadzą się góry nie dających się zbyć tkanin; a na całym kontynencie Europy miliony ludzi chodzą w łachmanach, ponieważ nie mogą kupić sobie materiałów na odzienie. Rolnicy amerykańscy są w potrzebie. „Jyt zbiory ich

nie sprzedane leżą w stodołach, a w całej Europie panuje głód produktów agrarnych. Tam wysokowartościowy pieniądz, a stąd zastój w zbycie i bezrobocie; tu znów bezwartościowy pieniądz a za nim dławiąca drożyzna! Ale tak tam jak i tu tasama

sprzeczność między bezprzykładnie szybko narastającym bogactwem, nadmiarem, zbytkiem a srogą nędzą mas

i postępującem ubożeniem pracy umysłowej.

A w obrębie tego świata, gdzie zewnętrzne sprzeczności kapitalizmu rozbujały więcej niż kiedykolwiek, a sprzeczności klasowe zaostrzyły się jak najbardziej, zaostwiają się nadto wszystkie przeciwności, wynikające z kapitalistycznego systemu: wszędzie tworzą się ogniska kryzysów; niebezpieczeństwa wojny; zarodki rewolucyjne. Któż wierzy, że ten ustroj świata długo trwać będzie? A każdy nowy kryzys, każda nowa katastrofa

to nowa podnieła do rewolucji społecznej.

Nie, kapitałisci nie mają powodu tryumfować. Rewolucja społeczna żyje. Zatrzymała się w swym biegu. Tu i ówdzie cofnęła się może o kilka kroków; wstrzymała oddech, ale nadejdzie godzina jej ponownego rozpetania sił.

Komuniści są rozczarowani. Wyobrażali sobie, że rewolucja jednym szturmem rozwali świat kapitalistyczny. Przypuszczali, że wojna wszędzie, tak w krajach pobitych jak zwycięskich, wywoła rewolucję, która w tem samym tempie rozszaleje wszędzie, tak jak w Rosji. Dzisiaj przez usta Lenina komunizm przyznaje,

Niech proletaryat osadzi zbrodniarzy

SOSNOWIEC, 1-go czerwca.

Ubiegłej niedzieli polała się w naszym Zagłębiu węglowym krew robotnicza. Policja skorzystała z warcholenia nastlanych prowokatorów komunistycznych i chce w potokach krwi robotniczej zatopić wszelkie zdobycze górników i rozbić organizacje zawodowe.

Jest dwóch winowajców wczorajszego krwi rozlewu. Jednego wskazuje wniosek nagły posłów socjalistycznych, który powiada, że po wiecu robotniczym policja zamiast pozwolić tłumom spokojnie się rozjechać, otoczyła go ciasnym kordonem i bez uprzedzenia dała kilka salw które pociągnęły za sobą krwawe ofiary w zabitych i rannych.

Drugiego winowajcę wskazuje odezwa Zarządu głównego Związku Robotników przemysłu górniczego i Okręgowej Komisji Klasowych Związków Zawodowych, pod wiele mówiącym tytułem:

„Niech proletaryat osadzi zbrodniarzy!”

Odezwa ta brzmi:

Robotnicy! Od pewnego czasu szaleje w Zagłębiu Dąbrowskim orgia zbrodniczej agitacji prowokatorów komunistycznych, której rezultatem są trupy niewinnie pomordowanych ofiar robotniczych, lzy wdów i sierót. Nastani i dobrze płatni agenci rzucili się z całą zjadłością, do rozbicia jednolitej siły zorganizowanego proletaryatu w Związku górniczym. Kiedy związek przygotował się do walki o zawarcie nowej umowy, prowokatorzy pod obłudnym płaszczkiem walki o zniesienie podatku, pchnęli robotników do strejku, aby ich wyczerpać i uczynić niezdolnymi do dłuższej walki o umowę. Sekretaryat widząc do czego może doprowadzić ta zbrodnicza akcja, wywołana przez ludzi, którzy nie dobro robotnika, lecz interes partyjny mają na oku, zwołał konferencję Komitetów Kopalnianych, która jednogłośnie wypowiedziała się przeciw strejkowi o podatek w chwili rozpoczęcia układów o umowę. Niestety robotnicy podbechtani przez komunistycznych prowokatorów, którzy na wiecach rzucali najohydniejsze kłamstwa na kierowników Związku i członków komitetów kopalnianych, na wielu kopalniach porzucili pracę. Związek wiedząc, że drogą strejku podatku obalić się nie da, gdyż ustawę podatkową uchwalił Sejm, i na to, aby obalić ustawę trzeba obalić Sejm i Rząd, a to się samym strejkami zrobić nie da, zrzucił z sie-

że pomylił się radykalnie. My socjali demokraci nigdy nie poddaliśmy się temu złudzeniu. Nas uczyła historia i powtarzaliśmy to sobie ciągle, że

rewolucja socjalna to proces stołkroć uciążliwszy bardziej urozmaicony i skomplikowany aniżeli przyjmował to elementarz komunistyczny.

Rewolucja burżuazyjna trzymała w szachu Europę od r. 1789 do 1871, bieg rewolucji proletaryackiej nie będzie ani krótszy, ani mniej zmienny. Może być ukończona jedna faza rewolucji socjalnej; ale

rewolucja trwa

i biegnie w dalszym ciągu.

Pierwsza faza rewolucji światowej przyniosła proletaryatowi olbrzymi przyrost siły; o ileż silniejszym jest on nizeli w r. 1917! Jeśli nie możemy w tej chwili podjąć ponownego uderzenia, to usiłujmy zachować zdobycze tej pierwszej fazy rewolucyjnej; unikajmy walk, które zagrażają im niebezpieczeństwem, wyszukujmy zdobyte pozycje celem lepszego skupienia sił; zważajmy na organizację proletaryatu. W ten sposób skorzystamy z pauzy w rewolucji; sam kapitalizm stara się o to, by ta nie trwała za długo. On sam powoduje owe kryzysy i katastrofy, które zapoczątkują

nową fazę rewolucyjną.

Zostawmy apologetom kapitału tanie zadośćuczynienie! Godzina nasza powróci. Powróci z „rozwianymi dziko włosami i z spizowemi sandałami na nogach“

— olo —

bie za strejk, który konferencja potępiła, wszelką odpowiedzialność.

Związek nie mógł postąpić inaczej, związek nie mógł się podjąć kierownictwa strejkami, który z góry skazany był na przegrany i wychodził na korzyść tylko przemysłowców, związek nie mógł narazić robotników na stratę zarobków i zaprzepaszczenie umowy, gdyż to byłoby zbrodnią wobec klasy robotniczej, której żadnemu uczciwemu kierownikowi związku popełnić nie wolno. Lecz niestety, nie wszyscy robotnicy stanęli przy związku, zamiast iść za głosem ludzi którzy są ogółowi robotników znani i którzy już niejednokrotnie dali dowody, że tam, gdzie trzeba walczyć, na czele walki stawali i prowadzili proletaryat zawsze do zwycięstwa; część robotników dała się porwać pięknym słowkom prowokatorów nikomu nie znanych, którzy po klasce jak dym się ulotnili, śmiejąc się z miszeczki soła klasy robotniczej.

Kiedy Związek wraz z dwunastu delegatami prowadził zacięłą walkę z przemysłowcami w Warszawie o zawarcie nowej, korzystnej umowy dla wszystkich, przemysłowcy wiedząc, co się w Zagłębiu dzieje, kpili z delegacją związku, starając się układy przedłużyć, aby w chwili wyczerpania robotników, zerwać je. Dawali delegacji na każdym kroku boleśnie odczuwać, że strejku o umowę się nie boją, bo robotnicy wystrzelali już swoje naboje w walce o podatek i dłuższej walki o umowę nie będą w stanie prowadzić.

A kiedy delegacja w 7 dniu układów wywalczyła utrzymanie dla górników nadal dotychczasowych zasad aprowizacji, a w 9. dniu podwyżkę dotychczasowych płac o 20 proc., to przemysłowcy widząc zupełnie wyczerpanie robotników strejkami o podatek, oświadczyli, że zastosują podwyżkę nie od kwietnia lecz od czerwca, i jeżeli delegaci nie podpiszą umowy, to mogą robotnicy strejkować. Delegaci umowy nie podpisali, wrócili do Zagłębia, aby odwołać się w tej sprawie do ogółu członków związku, a prowokatorzy jakby w zмовіе z reakcją, zwołali Zjazd Związków do Dąbrowy, na którym mieli dokończyć haniebne dzieło rozbicia związków, górniczego i metalowego i sprowokować zbrodniczą rzeź niewinnych robotników.

Nie wiemy, czy zjazd się odbył, lecz wszyscy robotnicy słyszeli co było na wiecu. Tam komuniści, przeważnie żydki, nieznani robotnikom, a może nawet nastani przez policję i kapitalistów prowokatorzy, lali kubiłami pomysł na kierowników Związku. Okazała się ohyda całej roboty nastlanych prowokatorów, sami się przyznali że chodziło przy wywołaniu strejku, nie o zniesienie podatku, ale o zniesienie komitetów kopalnianych (za co przemysłowcy i Rząd

są im bardzo wdzięczni) i zaprowadzenie rewolucyjnych Rad Delegatów robotniczych, nie o byt robotnika, ale o rozbięcie związku, nie zwycięstwo klasy robotniczej, ale zwycięstwo warcholów komunistycznych.

Każdy uczciwy człowiek słuchając przemówienia tych mówców musiał pluć i obrzydzić. Jak ci sami ludzie, którzy 10 dni okłamywali biednych robotników wołając na poprzednich wiecach aż do ochrypnięcia, strejk o podatek aż do zwycięstwa, mieli czelność bez zajknięcia dopiero dziś mówić robotnikom, że nie o podatek, lecz o dyktaturę i rewolucję strejkują, a potem uchwalać

powrót do pracy, nie dając robotnikom nic w zamian za strejk,

prócz niesłychanych strat na zarobkach i cierpienia głodowego podczas strejku. Tak, oni uchwalali powrót do pracy, bo widzieli, że dłużej strejku podtrzymać się nie da, że robotnik zaczyna pojmować, że ci, którzy ciągle krzyczeli o zdradzie, sami zdradzają.

Lecz jeszcze nie lała się krew robotnicza, a więc trzeba było coś wymyśleć i wymyślili iście szatański plan, popełnić bezbronne masy na karalny polje, przecież to tak łatwo udawało im się podburzać tłumy, aby szły uwalniać więźniów gołymi rękami. Przecież wiedzieli, że policja jest dość mocna i że znajdzie się jakiś szaleniec, czy prowokator, w tłumie, który policję sprowokuje, i nie pomylili się.

Policja skorzystała z komunistycznej prowokacji i padły strzały do bezbronnego tłumy, rezultat trupy i ranni, Agitatorzy komunistyczni sięgnęli co chcieli. Rewolucja odniosła tryumf, lecz nie kosztem tych, którzy do niej nawoływali, bo ci zawczasu swoje szacowne głowy unieśli w bezpieczne miejsce, lecz kosztem biednych niewinnych robotników. I tu znowu komunistyczni agitatorzy, zbrodniarze, chcieli umyć zbrukane w niewinnej krwi robotniczej ręce i puścili w tłum bezczelne kłamstwo, że tow. Stańczyk sekretarz Związku kazał do tłumy strzelać, że widzieli jak wystrzelił do policji z rewolweru. Na ich nieszczęście kłamstwo się nie powiodło, bo tow. Stańczyk nie chciał słuchać komunistycznych bzdur, napuszczonych rewolucyjnymi frazesami poszedł po swoim przemówieniu do domu i dopiero kiedy usłyszał strzały, zrozumiał, że komuniści powtórzyli 13 marca 1919 r.

Robotnicy! Trzeba raz skończyć ze zbrodnią uprawianą na klasie robotniczej przez komunistycznych prowokatorów.

Taki głos przestrogi rozbrzmiewa do proletaryatu polskiego z potężnego środowiska ruchu robotniczego, jakim jest Dąbrowskie Zagłębie węglowe, głos przestrogi, pochodzący od wytrwałych bojowników, mających chlubną kartę w życiu polskiego ruchu robotniczego. I głos ten nie może pozostać bez echa.

Aresztowanie szpicla ochrony.

KRAKOW. (Pat.) 4. czerwca. Jak donoszą dzienniki, aresztowano w ostatnim czasie w Lublinie niejakiego Ryszarda Łączyńskiego, zecera, pochodzącego z Warszawy, który przed wojną pracował przez jakiś czas w drukarni An-czyca a równocześnie był członkiem Strzelca. Po wybuchu wojny wyruszył w pole w sierpniu 1914 jako wolontaryusz z pierwszymi formacjami legionowymi. Od tej pory ślad o nim zaginął. W roku 1917 pojawiła się w dziennikach polskich wiadomość o znalezieniu w Smoleńsku tajnych aktów ochrony warszawskiej a następnie z aktów tych ujawniono nazwiska osób które stały na usługach ochrony. Wśród nich wymieniony był także Łączyński pod pseudonimem Nowy. Z rewelacji tych okazało się, że Łączyński stał na żołdzie ochrony od stycznia

1911, aż do wybuchu wojny, i że informował za-granicę o działalności narodowych związków politycznych w Polsce, tudzież o organizacji Strzelca.

Za te usługi pobierał Łączyński 100 rubli miesięcznie. Z końcem roku 1918 został Łączyński przytrzymany we Wiedniu, gdzie wytoczono mu śledztwo. Wkrótce jednak nastąpił przewrót i Łączyński powrócił do Polski. Następnie w niewyjaśniony dotąd sposób dostał się Łączyński do armii, gdzie służył w charakterze porucznika lekarza. Przed niedawnym czasem zdemaskowano szpicga w Pulawach, wskutek czego nastąpiło jego aresztowanie i przewiezienie do więzienia w Lublinie, gdzie toczy się przeciwko niemu śledztwo.

Packarskie składy papieru.

KRAKOW. (Pat.) 4. czerwca. Władze tu-tejsze zakwestyonowały olbrzymią ilość papieru w składach firmy Tobiasz, przy ul. Krakowskiej, gdzie aż w 4 magazynach mieściło się około rozmaitego rodzaju papieru jak kuczoła-

ryjnego, pakunkowego, na usłniki do tutek, bibulki cygaretovej. Wszystkie te gatunki papieru sprowadzone przed dawnym czasem z Czech firma magazynowała w celach zwykłych.

Afera jajowa b. ministra aprowizacji Grodzieckiego.

Na przedostatnim posiedzeniu komisji aprowizacyjnej uchwalono wezwać min. aprowizacji Grodzieckiego, aby stawił się przed komisją i udzielił wyjaśnień w sprawach dotyczących jego resortu. P. Grodziecki, który od kilku tygodni starannie unika Sejmu, stawił się jednak wczoraj na komisji i w dłuższym wywodzie starał się wytłumaczyć z stawianych mu z różnych stron zarzutów.

Przedewszystkiem była mowa o pewnej

afierze jajowej.

której dopuściła się Polska Spółka Handlowa w Krakowie. Spółka ta mianowicie wywoziła ogromne ilości jaj zagranicę, do Austrii, podczas, gdy w kraju jaj braki i ciągle idą w górę. Polska spółka handlowa należy do udziałowców i założycieli monopolowego towarzystwa dla handlu zagranicznego, którego jednym z dyrektorów był do niedawna p. Grodziecki — i p. Grodziecki właśnie

udzielił spółce tej pozwolenia na wywóz jaj.

P. Grodziecki usprawiedliwiał się, że jaja te pochodzą z Ukrainy (?) że zresztą wydał tylko w tej sprawie przychylną (!) dla spółki opinię.

Dalej p. Grodziecki tłumaczył się z zarzutu, że nie bywa w Sejmie; wyjaśniał, że posyłał jako swego zastępcę p. Ptasia, kierownika Urzędu do walki z lichwą, ale Marszałek nie uznał pełnomocnictw p. Ptasia, i wobec tego

min. aprowizacji nie miało swego zastępcy w Sejmie.

Dalej p. Grodziecki biadał nad swoim nieszczęśliwym losem, mówił, że nikomu nie radziłby zostać ministrem, a tyle wkładał na miętności i uczucia w te słowa, że posłowie musieli zwracać mu uwagę na niewłaściwość jego zachowania się.

P. Grodziecki zrobiłby najlepiej gdyby wcale nie próbował na własnej skórze przyjemności urzędowania w min. aprowizacji. Ale szło o likwidację tego ministerstwa, a p. Grodziecki był najlepszym kandydatem. Okazało się jednak, że likwidacja min. aprowizacji przez p. Grodzieckiego szła w parze ze wzbogaceniem różnych spółek handlowych i t. p. Od pierwszej chwili mianowania p. Grodzieckiego zwracaliśmy uwagę na fakt, że p. Grodziecki jest dyrektorem wielkiego monopolowego towarzystwa handlowego i ostrzegaliśmy przed niebezpieczeństwem oddawania tak ważnej teki w ręce człowieka związanego tyśiącem węzłów z różnymi paskarskimi instytucjami. P. Grodziecki jednak „urzędował” i likwidował. Jak dowodzi afiera jajowa, jednak spółki handlowe, bliższe i droższe mu były aniżeli min. aprowizacji i interesy państwa.

Komisja dyskusji nie ukończyła. P. Grodziecki ma jeszcze odpowiadać na cały szereg zarzutów.

—

Z działalności komisji zakupu 6-tej armii.

Z dniem 1. czerwca b. r. rozpoczęła swoją likwidację 6ta armia i wszystkie jej podległe oddziały, a między nimi również i główna komisja zakupu intendancji 6-tej armii.

Ze względu na poważną rolę, jaką instytucja ta w życiu handlowym w ostatnich czasach na pograniczu Małopolski i Wołynia odgrywała i ze względu na szereg nieuzasadnionych zarzutów, z jakimi tu i ówdzie spotykała się jej działalność, — poczuwa się kierownictwo tej komisji do obowiązku zdać również, i społeczeństwu rachunek ze swej działalności.

Przedewszystkiem zaznaczyć wypada, że główną komisję zakupu powołały do życia nie żadne uboczne cele, lecz troska o zabezpieczenie żywienia Armii, której zapotrzebowanie przekraczało znacznie liczbę 50 wagonów dziennie i dążność do zwolnienia kresów, a więc ludności najbardziej wojną dotkniętej, od ciężarów żywienia tej Armii, a w końcu potrzeba zarezerwowania sobie zapasów ze względu na niepewność sytuacji, wymagającej aż do zawarcia pokoju, ciągłej gotowości bojowej.

Jak główna komisja zadanie swe spełniła niech poświadczą cyfry:

Za ogólną sumę 650 milionów zakupiono 1753 wagonów rozmaitych artykułów o przeciętnej cenie 38 mk. za klg.

Jeśli się zważy, że ogromną ilość zakupionych towarów składała się z takich artykułów jak: mąka, pszenica, żyto, mięso, hreczka, słonina, sliwki suszone, krupy w ilości 874 wagonów, których wartość kilkakrotnie nieraz przekracza kwotę 38 młk. i 264 wagonów jęczmienia i fasoli, dla których powyższa cena również nie jest wcale wysoka, — to działalność komisji była bezsprzecznie owocną i dla skarbu państwa korzystną.

Zaznaczyć nadto należy, że ze sprzedaży towarów wymienionych w ilości 230 wagonów zyskano 64 milionów zysku, czyli przeciętnie 27 mk. za klg., co również jest miarą korzystnych transakcji handlowych, jakie komisja przeprowadzała.

Dla dopełnienia obrazu całej działalności, dodać jeszcze i to należy, że dzięki korzystnej koniunkturze, którą główna komisja zakupu

przez odpowiednie regulowanie cen wytworzyła, zakupiły rozmaite zrzeczenia dla aprowizacji cywilnej 1469 wagonów, oczywiście po cenie znacznie niższej od krajowej a inne formacje wojskowe, nie wchodzące w skład 6-tej armii 480 wagonów.

Nie uchylano się również i od niesienia doraźnej pomocy z własnych zapasów. Apropowizacji miasta Lwowa, salinom i innym oddano po cenach własnych 58 wagonów, co w momentach krytycznych stanowiło niewątpliwie znaczną pomoc.

Wszystkiego tego dokonano w przeciągu nie całych 5.ciu miesięcy w warunkach niesłychanie trudnych.

Jak z tego sprawozdania wynika, nie każde urzędowe miejsce zakupu jest pułappem, i że nie zasada etatyzmu jest zła, ale ludzie, którzy ją mają przeprowadzać. Szef intendancji tej armii, swą działalnością zaprzeczył krzykom wolnohandlowców.

3 ruchu robotniczego.

§ BACZNOŚĆ URZĘDNICY FIRM DRZEWNYCH! Komisja organizacyjna „Sekcji pracowników drzewnych” zaprasza Koleżanki i Kolegów na Zgromadzenie zawodowe, które odbędzie się w niedzielę dnia 5 czerwca o godz. 11:30 przed południem w lokalu „Związku pracowników handlowych” przy ul. Kazimierzowskiej 1. 15, na którym omawiana będzie sprawa organizacji zawodowej. 76—2

§ BACZNOŚĆ! PIEKARZE! Ze względu na przygotowującą się walkę z majstrami paskarskimi — omijajcie Przemysł! Nie dajcie się zwabić przez pracodawców przeciw robotnikom, aby zdradzić naszą sprawę!

Organizacja robotników piekarskich w Przemysłu. 2525—3

§ BACZNOŚĆ METALOWCY! Posiedzenie zarządu wraz z Komisją - Matką odbędzie się w poniedziałek 6 bm. o godz. 6 wiecz. Bez względu na ilość członków posiedzenie się odbędzie.

BIBLIOTEKA RADY ROBOTNICZEJ P. P. S. Ormiańska 2 „II. p. podaje do wiadomości, że z dniem 1 czerwca opłata za korzystanie z biblioteki wynosi 10 mk. miesięcznie.

—000—

Mimoходом.

Z POWODU ROZWIĄZANIA 6 ARMII.

Dnia 1. bm. odbyła się we Lwowie uroczystość cicha, dla ludności osłonięta tajemnicą, choć swym znaczeniem niezmiernie doniosła, w życiu państwa i społeczeństwa ogromnego znaczenia. Była to uroczystość likwidacji armii frontowej, widomy znak demobilizacji i rzeczywistego zakończenia wojny.

W życiu państwa fakt niepośledniej miary, mimo to, tak skłonni do wymyślenia sposobności, aby demonstrować, tutaj nie było prawdy, kontuszów, mów, bandedów, jakby sprawa ta wyłącznie obchodziła wojsko, żołnierską uroczystością wyłącznie zakończyła swe istnienie armia 6.

A cóż to za żołnierz był w tej armii? To tutejsze dzieci, które z końcem 1918 r. zaczęły się organizować, aby przemienić się ze skromnych oddziałów, w pułki dywizye, w armie cała. Dziś w ogromnej większości demobilizując się po chlubnie spełnionym krwawym obowiązku, dziś odchodzą nieżegnani, bez podziękowań, którzy tak szumnie w strachu pisali odezwę. Armia 6 demobilizuje się cicho i skromnie, bo nie stali na jej czele ludzie żądni reklamy i krzyku. Stanisław Haller a nie Józef był jej zasłużonym dowódcą, żołnierz legionowy Stachiewicz był szefem jej sztabu, Ficowski wbrew woli czynników magistrackich usiłujący aprowidować Lwów, kierował jej intendancją.

To ludzie nie tutejszych patriotów, dla których niepotrzebne czyny, wystarczy partyjny patent.

Ale chociaż ni Stahl ni Neuman nie żegnali tego zasłużonego żołnierza, karta jego w historii nie da się zamazać temwięcej, że rola żołnierza nie jest skończona, teraz w cywilu znacznie realizować Polskę taką, o jaką walczył na froncie, Polskę wyrosłą z męczeństwa i krwi jej ofiarników.

Po strejku naftowym.

Strejk w przemyśle naftowym pro 2 i pół tygodniu dobiegł końca. Stanowcza, zdecydowana postawa robotników, wzorowa solidarność i karność, mimo niekorzystnej dla robotników sytuacji, złamała ostrze walki narzuconej przez pracodawców. Przemysłowcy zostali nauczeni, że sprokować walkę z robotnikami można, ale wygrać ją trudniej, gdy prowokacja ta spotka się z niedającą się złamać solidarnością.

Robotnicy naftowi we wszystkich gałęziach i we wszystkich najodleglejszych środowiskach przeprowadzili swoją walkę wzorowo i mogli też być zadowoleni z rezultatów.

Prawda, że nie wszystko dało się przeprowadzić, ale złamana została próba ofensywy kapitału, zwazywszy niekorzystną sytuację dla walki, robotnicy mogą być z jej wyników zadowoleni. Walka jeszcze nie jest skończona, do porachunku z kapitałem jeszcze przyjdzie w momencie wybranym przez proletaryat.

Narazie walka przerwana.

Komunikaty.

× **ZARZĄD UNIWERSYTETU LUDOWEGO** odbędzie posiedzenie we wtorek o godz. 7 wiecz. w lokalu Ormiańska 2.

× **WYSTAWA SZTUKI DZIECKA.** Od poniedziałku 6 bm. wystawa Sztuki Dziecka będzie otwarta od g. 10 do 2 i od 4 do 6.

Dziś, tj. w niedzielę o g. 7:30 wieczorem p. Cieśła Henryk wygłosi odczyt: „Sztuka dziecka w świetle badań naukowych. Bilety po 20 i 10 mk. wcześniej do nabycia przy kasie Wystawy, ul. Bourlarda 5.

× **PODJĘCIE KART POBORU NA NAFTĘ.** Wzywa się kupców rejonowej sprzedaży nafty, aby się zgłosili dnia 6 (szóstego) czerwca b. r. w XVII. B. Departamencie Magistratu, ulica Piekarska 1. 11, celem podjęcia kart poboru na naftę.

Prez z wyzyskiem!

wszędzie sprzedaje dla czytelników Dziennika tylko magazyn nowości **ROSENBERG**, ul. Pańska 1. 22 róg Zybliewicza (przyst. KD i ŁJ.) — We własnym interesie, proszę uważać na dokładny adres: Pańska 22 (ROSENBERG).

Koszule męskie 650, Reformy 270, Ponczochoy Flohr 90, Niciane 70, Fil d'cos 140, półjedwabne 180, półjedwabne od 350, Szkarpetki od 50, Gumki Bersona 25, Kołnierze gumowe od 50, oraz inne artykuły o 20 procent taniej niż

Gospodarstwo rolne przed i po wojnie

Z danych, dotyczących rozwoju gospodarstwa rolnego w różnych państwach, przytoczonych przez międzynarodowy Instytut gospodarstwa rolnego w Rydze, można do pewnego stopnia wytłumaczyć wpływ, jaki wywarła wojna na wszechświatowe gospodarstwo rolne. Niektóre liczby wzięte są powierzchownie, a niektórych państw brak jest zupełnie, jak n. p. Rosji, odgrywającej wybitną rolę w stosunkach gospodarczo rolniczych.

W państwach europejskich, które prowadziły wojnę, obszar zasiewów pięciu najważniejszych gatunków zboża zmniejszył się z 1909/13 do 1920 r. o 14.312 tys. hektarów, czyli o 22,6 proc., zbiory zaś o 344.334 tys. kwintali, czyli o 37,2 proc.

W państwach neutralnych obszar zasiewów tych samych gatunków zboża zwiększył się od r. 1909/13 do 1920 wszystkiego o 525 tysięcy hektarów, a zbiory — o 4.022 kw.

W państwach wojujących — przytoczone są Niemcy, Austria, Węgry, Belgja, Bułgaria, Anglia, Francja, Włochy, Luksemburg, Rumunia, Serbia, Czecho-Słowacya, pominięte — Rosya, Polska i Grecja — gospodarstwo rolne bardzo ucierpiało.

W państwach neutralnych — przytoczone Da-

nia, Hiszpania, Norwegia, Holandia, Szwajcaria, Portugalia rolnictwo pozostało, biorąc ogólnie na poprzednim poziomie.

W państwach za oceanem, biorących udział w wojnie, lub nie jak Kanada, Stany Zjednoczone, Indie, Japonia, Algier, Egipt, Tunis; Argentyna, Chili, poł. Afryka, Australia, Nowa Zelandja — gospodarstwo rolne doszło do niezwykłego rozwoju.

W państwach za oceanem obszar zasiewów najważniejszych gatunków zboża zwiększył się od r. 1909/13 do 1920 o 13.876 tys. hektarów, czyli o 11 proc., a zbiory — o 319.678 tys. kw., czyli o 20,6 proc.

Następująca tablica charakteryzuje zmiany jakie zaszły w czasie wojny:

	obszar 1000 hkt.	zbiory 1000 q
Państwa wojujące w Europie	- 14.312	- 344.334
Państwa neutralne	+ 525	+ 4.022
Państwa za oceanem	+ 13.876	+ 319.678
	+ 89	- 20.634

W ten sposób w r. 1920 wszechświatowe zbiory zboża mogły dojść do poziomu przedwojennego. Ludność, tymczasem pomimo wojny, zwiększyła się bezwzględnie.

Kwiatki z polityki aprow. w Brodach.

Z Brodów piszą nam: W jaki sposób tutejsze Władze aprowizacyjne starają się o dostarczenie tutejszej ludności niezbędnych artykułów spożywczych niech służą następujące fakta.

Zainicjatywą tutejszego Starostwa powstała tu instytucja pod firmą „Hurtownia aprowizacyjna Starostwa“ — nb. placówka endecka która ma wyłączny monopol sprowadzania wszelkich artykułów pierwszej potrzeby. Hurtownia ta sprowadza też różne towary, które jednak nie zostają rozdzielone między ludność, lecz zostają puszczone na handel. I tak zwolniło tutejsze Starostwo producentów od dostarczania przypadającego kontyngentu zboża, za to też cena chleba wynosi od 100 do 140 marek za 1 kg., gdyż piekarnie nie dostają ani zboża ani mąki, wobec czego muszą zakupować mąkę w „wolnym handlu“, co się fatalnie odbija na tutejszej biednej ludności, która stanowi przeważającą ilość tutejszych mieszkańców. Gdy niedawno kilku kupców chciało sprowadzić dwa wagony mąki amerykańskiej dla piekarni, nie pozwolił referent aprowizacyjny — nie wiemy na jakiej podstawie — sprowadzenia teje mimo, że Starosta na to się zgodził, lecz wezwał wyż. wymienioną hurtownię, aby ona sprowadziła mąkę. Hurtownia dotychczas mąki nie sprowadziła, a jeśli sprowadzi, to cena będzie tak wygórowana, że o jakimkolwiek potaniu chleba mowy nie będzie.

Ta sama historia jest z cukrem. Niedawno otrzymała hurtownia dwa wagony cukru, z którego jednak ludność nie dostała, natomiast został ten cukier oddany różnym kupcom w zamian za żyto a to po 1 i pół kg. za 1 kg. cukru oprócz tego musieli kupcy przyjąć od hurtowni

za każdego 100 kg. cukru różne niepotrzebne towary za 5000 mk., co oczywiście podraża cenę cukru, który kosztuje już dzięki tej manipulacji do 420 mk. za 1 kg., zamiast 83 mk., gdyż kupcy odbijają sobie stratę przy narzuconych im towarach na cukrze. Nie można się tedy dziwić, że przeciętna ludność nie jest wogóle w stanie nabywać cukru, przezco cierpią chorzy i karmiące matki, o ile nie należą do bogatych sfer paskarskich.

Nie ma też w Brodach ani normalnego przydziału żywności dla ludności ani też przydziału dla ciężko pracujących, gdyż p. referent aprowizacyjny nie miał dotychczas czasu zaznajomić się z nadesłaną mu instrukcją w tej sprawie, musi bowiem przeprowadzić proces o obrazę czci, do którego był zmuszonym z powodu uczynionych mu bardzo ubliżających zarzutów na publicznem zgromadzeniu ludowem, a oskarżony ofiarował dowód prawdy co do podniesionych zarzutów.

Tak się więc przedstawiają tutejsze stosunki aprowizacyjne, które są dość smutne mimo, iż p. delegat Gałeczki, będąc po inwazji bolszewickiej w Brodach, przyrzekł tutejszej ludności większą opiekę rządu za ożarne zachowanie się podczas inwazji nieprzyjacielskiej, o czem prawie wszystkie gazety pisały.

Znękana ludność zwraca się tą drogą do miarodajnych czynników z prośbą o wglądnięcie w tutejsze stosunki aprowizacyjne i wydanie odpowiednich zarządzeń, aby mogła bodaj częściowo korzystać z aprowizacji rządowej i nie była oddana na łaskę osławionej „hurtowni“, które uważają tu za małe wydanie „Puzappu“.

Szeroki zakres działania rad fabrycznych w Czechach.

Projekt rządowy.

Z Pragi donoszą: Rząd czesko-słowacki przedłożył Izbie posłów projekt ustawy o Radach fabrycznych, który ma być zatwierdzony jeszcze w czasie sesji letniej. W myśl projektu tego główne warunki stworzenia Rady w przedsiębiorstwie są następujące: przedsiębiorstwo obliczone jest na zysk; należy do osoby prywatnoprawnej; zatrudnia stale, t. j. przez cały rok, przynajmniej 30 ludzi; istnieje co najmniej od roku; funkcyjaryusze przedsiębiorstwa wybierają Radę fabryczną (Betriebsrat).

W przedsiębiorstwach rolnych warunkiem jest, by pracujący pracowali na podstawie umowy na cały rok. Zadania tych rad będą natury

społecznej i gospodarczej. Zadaniem społecznem będzie dozór nad dochowaniem umów co do pracy i płacy, co do regulaminu pracy, przeprowadzenia i przestrzegania wyroków polubownych, orzeczenia komisji płac; dozór nad przestrzeganiem ustawowych przepisów o ochronie robotników, nad dyscypliną i porządkiem w przedsiębiorstwie; współdziałanie doradcze przy masowych wypowiedzeniach z przyczyn, leżących poza stosunkami pracy; w końcu współdziałanie przy realizowaniu urządzeń na korzyść robotników. Najgłówniejszym celem gospodarczym Rady fabrycznej ma być zachęcenie robotników do pracy i przedsiębiorczości.

Inserujcie w „Dzienniku Ludowym“.

Ze sportu.

I. LWOWSKI KLUB SPORTOWY „CZARNI“ wzywa wszystkich swoich członków do wzięcia udziału w pogrzebie tragicznie zmarłego kapitana-piłota, sp. Antoniego Poznańskiego, dzielnego sportsmena, członka klubu sportowego „Cracovia“.

Pogrzeb odbędzie się w niedzielę 5 br. o godz. 3 popoł. z kapłanem szpitala okr. (ul. Łyczakowska) na cmentarz Obrońców Lwowa.

POGOŃ I. B. - LECHIA. Zawody w piłce nożnej o mistrzostwo klasy B. odbędą się dziś w niedzielę na boisku Sokola - Macjerzy, ul. Łyczakowska, o g. 5:30 po poł. Zawody te jako jedne z najważniejszych w mistrzostwie klasy B. budzą zrozumiałe zainteresowanie, tem więcej, iż Pogoń I. B. gra już obecnie o wiele lepiej, niż njejedyn z klubów pierwszoligowych, a Lechia z każdym dniem przybiera na formie.

CZARNI II. - Ż. K. S. W dniu 5 czerwca odbędą się na boisku I. Z. R. zawody o mistrzostwo klasy B. między II. drużyną L. K. S. „Czarni“ a I. drużyną Żydowskiego Klubu Sportowego. Początek zawodów o godz. 6 po poł. Bilety do nabycia przy kasie.

—000—

DWA ZWIĄZKI BAŁTYCKIE.

RYGA, 2. 6. (Russpress) Urzędowy dziennik łotewski „Brawa Sene“ pisze, że podróż estońskiego ministra spraw zagranicznych, prof. Nippa ma na celu zawarcie blizkiego porozumienia z Finlandyą. Widocznym jest, że Estonia woli należeć do dużego związku państw kresowych z Finlandyą a Polską, niż tylko do małego w skład którego wchodziłyby Estonia, Łotwa i Litwa. Sprawa ta popierana jest usilnie przez dyplomację polską. O ile rząd estoński prowadzi będzie nadal politykę w tym kierunku, to Litwa wejdzie w blizsze stosunki z Łotwą, a wtedy, możliwym jest, że państwa bałtyckie rozbiją się na dwie grupy Finlandy i Estonia z jednej strony, a Łotwa i Litwa — z drugiej.

—000—

OGŁOSZENIA.

STRUNY

hartownie i detailicznie

M. KANNER, LWÓW
Legionów 27.

DO SPRZEDANIA 2 kamienice przy ulicy Janowskiej a jedna w okolicy Bema z wolnymi mieszkaniami Bema 21 parter na prawo. od 2—4. 87—3

DLA PRZEDSIĘBIORSTW SPEDYCYJNYCH, lub większych warsztatów, wolne magazyny i stajnie z szerokim wjazdem w pobliżu koleji do sprzedania, Wiadomość Bema 21 parter na prawo od 2—4 popoł.

DO P. T. DOZORCÓW. — Zagubił się pies — wiczur samica — wabi się „Leda“ — za przyprowadzenie go pod adresem Zamarstynowska 34 DEILER dam wynagrodzenie 3.000 Mk. 80—4

KUPIĘ ZAKŁAD fryzerski. Zgłoszenia listowne do Administracji pod „Zakład fryzerski“.

WIERZARKA słurowa do 30%, fabryka Defries do oddania „WEKTOR“ Trzeciego Maja 21. 28—0

TOWARZYSZ partyjny, akademik poszukuje mieszkania, Łaska* zgłoszenia w Reakcyi „Dziennika Ludowego.“

ZDOLNA nakładczkę i dziewczynę co nauki przyjmie Zakład art.-litograficzny Hegedūs. Bourlarda 3.

ZAMIENIĘ pokój z kuchnią w śródmieściu w Prze. myślu za pokój lub dwa z kuchnią we Lwowie. Zgłoszenia: Wilczyński: drukarnia p Goldmana ulica Sykstuska 19. x

CHOROBY weneryczne, skórne, zastarzałe — leczy specjalista dr. FRISCH, ulica Wałowa 11. Wstrzykiwanie preparatu Neo Salvarsanu tylko przedpołudniem. 72—26

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych

Dr. MICHAŁ SALPETER

19—2 Sykstułska 17. ord. od 8—9 i od 12—6

PREZ Z DROGIEMI LAKIERAMI!!

PASTA DO OBUWIA „RODA”

czyni z zwykłych bucików — lakiery — chroniąc, przytem od popękania i nadając obuwiu elastyczności.

Używajcie więc tylko pasty do obuwia, która przewyższa swoją dobrocią wszelkie inne produkta. „RODA”

W SZYBKOŚCI DO NABYCIA!

Fabryka wyrobów chem. „ROPA” Ska z ogr. odpow. Oddział past „RODA”
Radymen. Biuro: Przemysł, ul. Czarnieckiego 25 (Skrytka pocztowa 25).

SUMMA

na ubrania męskie, sportowe, studenckie, na spodnie, palta, kurtki, zarzutki, na płaszcze męskie i damskie oraz kostymy dla Pań. Podszewki pod ubrania i palta. Towary doborowe. Ceny fabryczne.

Polecają w wielkim wyborze **RELSKI & GROCHOLSKI**
Fabryczny skład sukna Lwów, Ratowskiego 2 (naprzeciw Katedry)

FARBY, LAKIERY I POKOSTY

poleca najtaniej 00-10

Ludwik Hoszowski
Lwów, ul. Akademicka 1. 3.

Zdolnych akwizytorów
poszukuje Administracja
„Dziennika Ludowego”

PROMIEN
PROMIEN
PROMIEN
PROMIEN

Prawdziwe vérgé combustib'le
t. zw. egipskie
TUTKI I BUDKI OYCARETOWE
przedwojennej jakości

5%

na rzecz Towarzystwa
Szkół Ludowej

BAGNOŚĆ! Oszuści napełniają próżne pudełka falsyfikatami.
Pracujcie, gdy bez przerwania banderoli T. S. L. pudełka otworzyć nie można!

Fabryka: Lwów, Sakramentek 16

Bez operacji radykalna pomoc dla najzastarższych i najniebezpieczniejszych cierpień przepuklinowych u panów, pań i dzieci!

Proszę żądać prospektu gratis i franko od specjalisty patentowanych bandaży przepuklinowych

M. Freilicha, Lwów, ul. Gródecka 35
we własnym domu.

Dla pań różnego rodzaju bandaże przepuklinowe sprowadza kobieta pod jego nadzorem.

Lwów, dnia 13/IV 1921.

Wielmożny Pan M. Freilich.

Składam podziękowanie za okazaną troskliwość i umiejętne a bardzo korzystne założenie bandaży przepuklinowych, które mi natychmiast ulżyło w mojem cierpieniu.

Daj Boże by dla cierpiących był zawsze tym balsamem kojącym rany ludzkości. Jako znakomitego fachowca wszystkim Go polecam.

Faliks Kucharski, Major W. P. Wilno.

Wytwórnia malarska

GWIAZDA

Spółdzielnia z ogr. odpowiedzialnością
WYKONUJE WSZELKIE ROBOTY W ZAKRESZ MALARSTWA WCHODZĄCE: BUDOWLANE, ORNAMENTACYJNE, DEKORACYJNE, SZYLDY ORAZ LAKIERNICTWO BUDOWLANE I GALANTERYJNE.

Zamówienia przyjmuje się też na prowincyi.
Wykonanie pierwszorzędne. — Ceny konkurencyjne.
CENTRALA ZAMÓWIEŃ:
Lwów, Kotlarska 1. 1.

KTO jedzie do AMERYKI? CZYJE interesa wymagała znajomości języka angielskiego niech kupuje

najłatwiejszy podręcznik języka angielskiego Charles Pipes'a THE ENGLISH TEACHER.

Wydawnictwo Księgarni Polskiej B. Polonickiego we Lwowie.

TREŚĆ: Wymowa. 35 lekcji z ćwiczeniami. Rozmówki, wzory listów, podań etc. Informacje o stosunkach amerykańskich. Podręcznik nieoceniony do nauki również bez nauczyciela i jako doradca w podróży.

Cena egzemplarza pięknie oprawnego wraz z dodatkiem drożdżnianym 360 Mk.
Do nabycia w każdej księgarni.

!Potu nóg!

rań, pachwin, oraz nie milej woni, uniknie się pewnie przez użycie znanego specy nogo

pudru „CSAVE”
WYŁĄCZNY SKŁAD

Dom handlowy **S. FEDERA,**
LWÓW, UL. SYKSTUSKA 7.

UWAGA. We własnym interesie proszę uważać na firmę i Nr. domu 7. Firmy żądanych nie mamy.

Codziennie świeża **KAWA PALONA**
w handlu delikatesów i win
JOZEF MUSAŁA
Lwów, Batorego 32

Tanio! Tanio! Tanio!

Wielki wybór pończoch prawdziwie nicianych!

Damskie po 100 Mk., męskie skarpetki po 55 Mk., reformy damskie, ubranka i skarpetki dziecięce, różne koronki, tasiemki, rękawiczki damskie i męskie, chusteczki, szelki itd. sprzedaje po najniższych cenach

M. MORDKOWICZ
Skład fabryczny Lwów, ul. Słoneczna 1. 9.

POT i niemiła WON

nóg, rąk i pach znakomicie usnwa i zapobiega im potocznie znany

„SUDORYN”

w pudełkach z sitkiem, wyrobu farmac labor. „Ap. Kowański” w Warszawie, Miodowa 1. Sprzedają w aptekach, składach aptecznych i perfumeryach.

Sposób użycia dołączony do każdego pudełka.

Również hurtowo do nabycia: P. Mikolasch i Ska i Apt. Związk. Wytw. handl. Farm.

PIECZĘCIE MONOGRAMY TABLICE

Wykonuje najtaniej, bopracownia na I. piętrze.

RYTOWNIK **D. WEISS**

LWÓW Sykstuska. 13.

Zamówienia z prowincyi uskutecznią odwrotnie

Ważne dla Pań!!!

Krem Piękności

niezawodny środek przeciw plegom, plamom wiotnianym, wagrom i czerwoności twarzy i rąk. Wygładza i wydelikatnia twarz do tego stopnia, że skórze pokrytej zmarszczkami nadaje wyr młodości i świeżości. — Główny skład

Draguerya pod „Czarnym Psem” Lwów, ul. Grodecka 3.